

Budoucnost každého z nás

Je vůbec možné si troufnout něco takového předpovědět? Už mnozí v tom selhali. Tento článek se opírá o stará proroctví, kterých je v Bibli mnoho. Ale vždyť pokusy opírat se o Bibli se ukázaly jako neplodné, někdy dnes směšné jindy tragické. Selhaly proto, že si z té knihy vybraly jen něco, většinu však zanedbaly. Zde je předložena snaha se těmto omylům vyhnout.

14. května 1948 byl vyhlášen stát Izrael. Tím skončilo 1878 let od roku 70 n.l., kdy Římané dobyli Jeruzalém a Židé byli vyhnáni z území, na kterém žili už skoro 1500 let.

Tuto událost předpověděl Isaac Newton, hlavní zakladatel vědecké metody, na rok 1944. Jeho život skončil v březnu 1727, o více než 220 let dříve, než se tak stalo. Teprve po vydražení Newtonových dosud nevydaných spisů v roce 1936 se stalo známým, že Newton se stejně zabýval fyzikou i Bibli, tou možná o něco víc.

Proč je toto shrnutí tak zajímavé z hlediska naší budoucnosti? Zatímco Newton bral obsah celé Bible vážně, křesťanské církve, které tvrdí, že Bible je Boží slovo a na které stavěly svá dogmata, téměř úplně přerušily svůj styk s národem, do kterého patřili prakticky všichni její pisatelé, se Židy. Nejen to, staly se jejich nepřáteli, což vyvrcholilo holokaustem, během něhož bylo vyhubeno 6 milionů lidí jen proto, že byli Židé.

Newton patřil k malinké menšině křesťanů, který tento postoj nesdíleli.

Když vznikl stát Izrael, byla splněna nutná podmínka pro splnění biblických proroctví, která mluvila o konci tohoto zlého věku a nastolení nového řádu po celé planetě. Ta proroctví se totiž týkají Židů v jejich původní vlasti, což nebylo téměř dva tisíce let možné.

Křesťanské církve se dovolávají jména Ježíše Krista, ale jeho učení není v jejich zorném poli.

Když pak uvidíte 'ohavnost zpusťování', o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě — kdo čte, ať rozumí — tehdy ti, kdo budou v Judsku, ať utíkají do hor. (Matouš 24:15, 16)

Tato slova jsou malou částí rozhovoru, kdy se učedníci mimo jiné Ježíše ptali: *jaké bude znamení tvého příchodu a skonání věku?* (24:3b) Prorok Daniel žil v Babylóně během konce Babylónské říše a nástupu Perské tedy kolem roku 600 před n.l.

Prorok Daniel se zmínil o ohavnosti působící zpusťování aspoň třikrát. Když se podíváme do textů 9:27,

11:31 a 12:11, dozvíme se o souvislosti mezi tou ohavností a bohoslužbou v židovském chrámu – ukončení obětního hodu i přidavné oběti, soustavné bohoslužby.

Jak tomu můžeme rozumět, když poslední židovský chrám byl zničen před více než 1950 lety, v roce 70 n.l., a dnes žádný takový chrám neexistuje? Skutečně, až do roku 1948, kdy vznikl stát Izrael, podmínky pro jeho obnovení byly ve sféře fantazie, ale ne pro každého, jako třeba pro Isaaca Newtona.

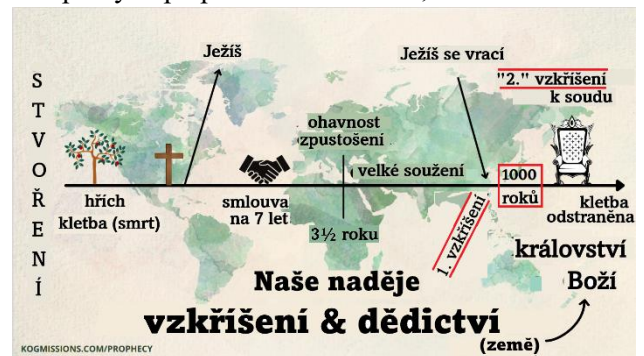
Židovský stát je tu už 75 let a zdá se být jen otázkou času obnova toho chrámu, o němž hovořil Ježíš, když řekl, že budou moci uvidět ohavnost zpusťování, o níž mluvil prorok Daniel, jak bude postavena na svatém místě.

Neřekl snad Ježíš, že *o tom dni či hodině nikdo neví, ani andělé v nebi, ani Syn, jedině Otec?* Skutečně už téměř 2 tisíce let nevíme, kdy se to stane. Jak je ale vidět, známe řadu detailů, co se stane a jak. Budoucnost každého z nás je známa už dnes i celou předchozí dobu.

To ovšem neznamená, že každý máme předurčený úděl. Spíše jde o to, do které skupiny jsme se během života zařadili.

Níže uvedený graf ukazuje časový průběh událostí tak, jak jsou v Písmu předpovězeny pro budoucí dobu.

Rozhodujícím momentem v historii bude druhý příchod Mesiáše Ježíše, jeho návrat z mimozemské sféry, kde přebývá po pravici svého Otce, Boha.

Tedy skončí tento zlý věk a začne to, oč se modlí křesťané už skoro 2 tisíce let: *Otče náš, ...Přijď tvé království. Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi;* věk Božího království, zde na Zemi ovšem.

Přežít velké soužení

Neboť tehdy bude velké soužení, jaké nenastalo od počátku světa až do nynějška, a nikdy již nenastane. A kdy-

by nebyly ty dny zkráceny, nebylo by zachráněno žádné tělo; ale kvůli vyvoleným budou ony dny zkráceny (Matouš 24:21, 22)

Dny předpovězeného soužení budou zkráceny Ježíšovým příchodem. Jeho příchod přežije jen málo lidí, ti budou dále žít na zemi, v nových podmínkách.

Nebude už v něm slyšet zvuk pláče ani zvuk úpěnlivého křiku. Nebude tam již miminko živé jen několik dnů a stařec, který nenaplní své dny. Neboť mládenec zemře ve věku sta let a ten, kdo nedosáhne sta let, bude považován za zlořečeného. Vystavějí domy a budou v nich bydlet, vysadí vinice a budou jíst jejich ovoce. Nebudou stavět, aby bydlel jiný, nebudou vysazovat, aby jedl jiný, sami spotřebují, co svými rukama vytvoří. Nebudou se namáhat zbytečně a nebudou rodit pro ohrožení... Vlk a jehně se budou pást spolu, lev bude požírat píci jako skot ... Nebudou páchat zlo a nebudou škodit (Izajáš 65:19-25) A žádný obyvatel Sijónu neřekne: Jsem nemočen. (33:24)

Odměna Ježíšových následovníků

Ježíšovým příchodem bude splněna naděje všech jeho pravých učedníků:

Věříme-li přece, že Ježíš umřel a opět vstal, přivede s ním Bůh i ty, kteří skrze Ježíše zesnuli. (1. Tesaloničtým 4:14)

Jak je přivede? Tím, že budou vzkříšeni ve stejném druhu těla, v jakém byl vzkříšen Ježíš.

*Blažený a svatý je ten, kdo má účast na **prvním vzkříšení**. Nad nimi nemá druhá smrt moc, ale budou kněžimi Božími a Mesiášovými a budou s ním kralovat tisíc let. (Zjevení 20:6)*

A co křesťané, kteří budou v té době naživu?

...my živí, kteří tu budeme ponecháni, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích do vzduchu k setkání s Pánem (1. Tesaloničtým 4:17)

Kristovi učedníci, jak ti vzkříšení tak ti rázem proměnění, obdrží **nesmrtelnost**, nad nimi nemá druhá smrt moc. Možnost získat toto **privilegium** tím **skončí**.

Tisíc let

Během té doby bude odstraněn ten, který sváděl celé dějiny lidstvo k ničemnosti.

Zmocnil se draka, toho dávného hada, jenž jest Dábel a Satan, na tisíc let jej spoutal..., aby již nesváděl národy, dokud se nedovrší těch tisíc let (Zjevení 20:2, 3)

Ti přeživší velké soužení nebudou sváděni ke zlu, budou žít v podmínkách stručně popsaných výše. Pod vládou Ježíše a jeho učedníků:

Bude nás vyučovat podle svých cest a budeme chodit po jeho stezkách. Neboť ze Sijónu vyjde zákon a Jehovovo slovo z Jeruzaléma. A bude soudit mezi těmi národy a domlouvát mnohým lidem. I překují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože; národ proti národu nepozdvihne meč a už se nebudou učit boji. (Izajáš 2:3, 4)

Na konci tisíciletí budou všichni podrobeni zkoušce své věrnosti. Ten Zlý bude propuštěn a velká část lidí se vzburí proti vládě, tím rozhodnou o své budoucnosti. Budou odstraněni navždy a ten Zlý s nimi. Bude připravena scéna pro druhé vzkříšení, vzkříšení k soudu:

smrt a hádes [hrob všech lidí] vydali mrtvé, kteří v nich byli, a každý byl souzen podle svých skutků ... A kdo nebyl nalezen zapsán v knize života, byl zničen NAVŽDY. (Zjevení 20:13, 15)

Závěr

Kdy se to vše stane?

O tom dni či hodině nikdo neví, ani andělé v nebi, ani Syn, jedině Otec. Dávejte si pozor; bděte a modlete se, neboť nevíte, kdy je ten určený čas. (Marek 13:32, 33)

To řekl Ježíš asi před 1990 lety. Od roku 70 n.l. nebyla možná bohoslužba v chrámu, o níž mluvil prorok Daniel. Židé byli rozehnáni do celého světa až do roku 1948, kdy byl založen jejich stát s částí Jeruzaléma. Je otázkou krátkého času, kdy tam vznikne chrám a začnou se dít předpovězené události.

A co my dnes? Stále ještě můžeme využít nabídku obdržet stejné tělo, jaké dostal Ježíš, **nesmrtelné**, a podíl v Ježíšově vládě na zemi a řídit obnovu země i lidstva. K tomu je nutné splnit požadavky stejné jakým dostal Ježíš, věřit Bohu a poslouchat jeho pokyny, které jsou srozumitelně popsány v Písmu.

Druhou možností je nezajímat se o tuto nabídku ve stylu "**jezme a pijme, neboť zítra zemřeme**" (1. Korintským 15:32)

Pokud nám nedochází předložená nabídka nebo o ní nevíme, je možné, že během Posledního soudu budou naše skutky posouzeny příznivě a bude nám dovoleno žít na nové zemi, jak je popsána ve Zjevení 21:3, 4:

Hle, Boží stánek s lidmi; bude přebývat s nimi a oni budou jeho lid, a sám Bůh bude s nimi a bude jejich Bohem. A Bůh setře každou slzu z jejich očí. A smrti již nebude, ani žalu ani křiku ani bolesti již nebude, neboť první věci pominuly.

Budete tam i vy? Vaši blízcí? Kéž by ...